

DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. KOMENDY POWIATOWEJ w OPOCZNIE.

Rocznik 4. Część XIII. wydano dnia 14. marca 1918.

TREŚĆ: (18) Rozporządzenie dotyczące sposobu zużycia węgla, koksu i cegiełek węglowych (brykietów).

E. Nr. 4082/18.

18.

Rozporządzenie z dnia 26 lutego 1918 r., dotyczące sposobu zużycia węgla, koksu i cegiełek węglowych (brykietów).

Na podstawie § 7. rozp. z dnia 4. lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się dla obszarów Polski pozostających pod austriacko-węgierską administracją co następuje:

Nabywanie węgla, koksu i cegiełek węglowych.

§ 1.

Węgiel, koks i cegielki węglowe wolno wydawać, względnie nabywać w oznaczonych gminach tylko na podstawie osobnych wykazów (kart węglowych lub asygnat węglowych).

Gminy w których ten przepis będzie stosowany, oznaczone będą w każdym powiecie obwieszczeniem Komendanta powiatu.

§ 2.

Nikommu nie przysługuje prawo nabywania pewnej z góry oznaczonej ilości, gatunku, lub sorty węgla na podstawie specjalnego wykazu (§ 1) odpłatne odstąpienie nabytego wedle § 1 węgla, koksu i cegiełek węglowych innej osobie jest wzbronione.

Karty węglowe i asygnaty na sprowadzanie, wydawane będą z urzędu są zatem publicznymi dokumentami, których przeniesienie na inną osobę jest zakazane.

Duplikaty za zgubione, lub zniszczone wykazy z reguły nie będą wydawane.

Karty węglowe.

§ 3.

Karta węglowa jest ważną tylko dla jednego gospodarstwa domowego i zawiera odcinki, służące do poboru ilości węgla przeznaczonej na poszczególne okresy czasu. Ilości jakie będą wydawane na poszczególne odcinki, obwieści za każdym razem Komenda powiatowa.

(Wedle przeznaczenia węgla do gotowania, lub opału, karty węglowe będą opiewać na pobór bądź to węgla kuchennego, bądź pokojowego.)

§ 4.

Tylko te osoby mają prawo poboru kart węglowych, które w swem gospodarstwie domowym nie posiadają zapasu przenoszącego 200 kg. węgla kamiennego (koksu, lub cegiełek węglowych), lub 250 kg. węgla brunatnego (koksu, lub cegiełek węglowych) czy też 5 m³ drzewa opałowego.

Osoby rozporządzające większymi zapasami, uzyskają prawo do poboru kart węglowych dopiero wtedy, gdy ich zapasy przy zużyciu każdorazowo dozwolonej ilości zmniejszą się do lub poniżej ilości wyżej wskazanej.

§ 5.

Każdy właściciel domu, lub jego pełnomocnik winien w miejscu wskazanem obwieszczeniem Komendy powiatowej i w czasie okresu przy tem ustanowionego złożyć deklarację, zawierającą zgodne z prawdą odpowiedzi na pytania widoczne z załącznika A. Za członków gospodarstwa domowego będą przytem uważani także i podnajemcy nie prowadzący osobnej kuchni i nie opalający swoich ubikacyj samoistnie. Inni podnajemcy tworzą osobne gospodarstwo domowe.

Każde próżno stojące pomieszkowanie winien właściciel lub zarządcza domu zgłosić natychmiast w miejscu wskazanem w 1 ustępie.

§ 6.

Każde gospodarstwo domowe, (§ 4) w którego kuchni stale przyrządza się jedzenie i którego kuchnia posiada palenisko urządzone na węgiel lub cegielki węglowe, otrzyma jedną kartą węglową na pobór opału kuchennego.

§ 7.

Karty węglowe na pobór opału pokojowego, wydawane będą dla każdego gospodarstwa domowego (§ 4) w następującej ilości:

- 1) dla jednej lub dwu ubikacji mieszkalnych, jedna karta opałowa;
- 2) dla trzech lub więcej ubikacji mieszkalnych:
 - a) o ile w nich mieszka nie więcej jak dwóch domowników, jedna karta opałowa;
 - b) jeżeli więcej jak dwóch domowników, dwie karty opałowe.

Jeśli w skład gospodarstwa domowego nie wliczając służby, wchodzi więcej jak sześć osób, może Komenda powiatowa w granicach niezbędnego zapotrzebowania zezwolić na wydanie kart opałowych dla większej ilości palenisk pokojowych.

Jeżeli ubikacja mieszkalna służy równocześnie za kuchnię, wydawać się będzie w miejsce karty opałowej, kartę kuchenną.

Przepisy dla pewnych zawodów i wyjątkowych wypadków.

§ 8.

1. Lekarze, notaryusze, adwokaci i osoby wykonywujące swój zawód, w publicznym interesie, mogą otrzymywać o ile do swych czynności muszą używać obok ubikacji mieszkalnych także odrębnych ubikacji, odpowiednio do czasu używania tych ubikacji, uzupełniające karty opałowe. Przy całodziennym używaniu jednego lub dwóch dających się ogrzać pokoi można dodać jedną kartę opałową. W wypadkach jednak gdy zawody te wykonuje się w oddzielnych lokalach, nie połączonych własnym pomieszkaniem nastąpi przydzielenie opału pokojowego jak następuje:

- a) jednej karty opałowej przy użyciu jednej ubikacji,
- b) dwu kart opałowych przy użyciu więcej ubikacji.

2. Dla robotników biorących robotę do domu, którzy jako tacy nie wylegitymują, następnie dla mniejszych z pomieszkaniem połączonych ubikacji sklepowych, których opalanie jest niezbędne i konieczne, dodaną będzie ponad kartę opałową wedłu § 7 jeszcze druga karta opałowa.

3. W wypadkach wyjątkowych (choroby, połogu) może Komenda powiatowa przemijająco zezwolić na wydanie jeszcze jednej karty opałowej. Zezwolenie to może jednak opiewać tylko na ograniczoną ilość tygodni odpowiednio do przyczyny zapotrzebowania.

Asygnaty na sprowadzenia węgla.

§ 9.

Asygnaty mogą być wystawiane:

- 1) dla budynków służących do zarządu prawnie uznanych stowarzyszeń religijnych, jakoteż dla klasztorów;
- 2) dla budynków powiatowych, gminnych, lub innych publicznych korporacji;
- 3) dla zakładów naukowych, wychowawczych, leczniczych i innych publicznej opieki, nie stojących pod zarządem władzy okupacyjnej ani też Państwa Polskiego;
- 4) dla zakładów aprowizacyjnych (kuchni w przemysłach gospodnich i szynkarskich, kuchni wojskowych i stowarzyszeniowych wszelkiego rodzaju młynów, piekarni, jatek, masarni, mleczarni itp.) jak równie dla zakładów kąpielowych i pralni;
- 5) dla innych przedsiębiorstw np. biur, zakładów, kas chorych itp.;
- 6) dla urządzeń centralnego ogrzewania w budynkach prywatnych.

Wydawanie węgla, koksu i cegiełek węglowych.

§ 10.

Węgiel, koks i cegiełki węglowe wolno wydawać jedynie:

- a) kupcom i przemysłowcom uprawnionym do tego na podstawie ustaw przemysłowych;
- b) spożywczym i innym stowarzyszeniom, konsumom i podobnego rodzaju korporacyom, stosownie do ich statutów;
- c) gminnym składem opału.

Dla osób, które dopiero po wejściu w życie tegorozporządzenia uzyskają uprawnienie do handlu węglem, koksem i cegiełkami węglowymi, wymagane jest do wykonywania sprzedaży drobnej tych artykułów oprócz świadectwa przemysłowego, jeszcze specjalne pozwolenie, którego udzieli Komenda powiatowa po wysłuchaniu wydziału aprowizacyjnego i które każdego czasu może być odebrane.

§ 11.

Wydawanie węgla, koksu i cegiełek węglowych odbywa się według rejonów ustanowionych przez władze. Uprawnieni do wydawania (§ 10) mogą węgiel koks i cegiełki węglowe oddawać tylko osobom należącym do ich rejonu.

Rejony wyznacza Komenda powiatowa, która może do tego upelnomocnić gminę, wydział aprowizacyjny lub komitet ratunkowy.

§ 12. Dziennik ewidencyjny.

Posiadacze asygnat na sprowadzanie węgla (§ 9) jakoteż kupcy i przemysłowcy uprawnieni do wydawania węgla, koksu i cegiełek węglowych (§ 10 ust. a) mają prowadzić dziennik według wzoru uwidocznionego w dodatku B. Strony dziennika muszą być bieżąco numerowane. Handlujący i przemysłowcy są obowiązani codziennie w bieżącym porządku wciągać do dziennika każdy wydatek.

Nadzór.

§ 15.

Komenda powiatowa dopilnowuje przestrzegania tego rozporządzenia, jakoteż przepisów na jego podstawie wydanych przez organy nadzorcze. Organy nadzorcze mają prawo:

a) przeprowadzać naocznie w pracowniach przemysłowych, magazynach zapasowych, w mieszkaniach i we wszystkich przynależnych ubikacjach w piwnicach itp.

b) wglądu w zapiski handlowe i dzienniki odnoszące się do handlu węglem, koksem i cegielkami węglowymi,

c) żądać informacyj co do zapasów, co do cen, które zapłacono, żądano i zaofiarowano, jakoteż co do wszystkich okoliczności ważnych, dla oznaczenia ceny węgla, koksu i cegiełek węglowych.

Organy nadzorcze muszą mieć pisemne rozkazy władzy, jako ligitymacye i mogą do prywatnych mieszkań i tychże ubocznych ubikacji wchodzić tylko wtedy, jeśli w tym rozkazie upoważnienie do tego jest wyraźnie zawarte.

Komenda powiatowa może upoważnić gminy, wydział aprowizacyjny, lub Komitet ratunkowy do sprawowania nadzoru i wysyłania organów nadzorczych.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 14.

Przekroczenia tego rozp. lub przepisów na jego podstawie wydanych będą karane według § 9 rozp. z dnia 4 lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp.

§ 15.

Przepisy tego rozp. nie odnoszą się do wydawania i sprowadzenia węgla, koksu i cegiełek węglowych;

1) dla władz, urzędów lub instytucji władz okupacyjnych lub Państwa Polskiego,

2) dla zakładów stojących pod zarządem władz okupacyjnych, lub Państwa Polskiego, w szczególności dla szpitali innych zakładów opieki publicznej następnie dla zakładów naukowych i wychowawczych,

3) dla przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych, jakoteż fabrycznych mających węgiel przydzielony z c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 16.

Niniejsze rozp. wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dla miasta Opoczna tudzież dla miejscowości Przysucha, Drzewica i Żarnów zaprowadza się karty węglowe.

Formularze A. i B. są w Magistracie względnie w Urzędach gminnych do nabycia.

Opoczno, dnia 14. marca 1918.

e. i k. Komendant powiatu na urlopie

Witold Filimowski

major m. p.